

Sygn. akt VU 2339/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku W. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 kwietnia 2014 roku

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 2339/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 30 kwietnia 2014 r. odmówił przyznania W. G. (1) prawa do emerytury określonej art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), gdyż do dnia wejścia w życie tej ustawy, do dnia 01 stycznia 1999 r. udowodnił 24 lata, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych co najmniej 25 lat takich okresów. Jednocześnie organ rentowy nie uznał do stażu pracy ogółem okresu pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym ojca (o pow. 0,30 ha) oraz babci (o pow. 0,51 ha) od 20 czerwca 1969 r. do 30 lipca 1974 r., ponieważ z przedłożonych dokumentów wynika, że w spornym okresie uczęszczał do Technikum (...) we W.. Poza tym, według ustaleń wymienionej decyzji, na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Wymieniony organ nie uwzględnił do stażu szczególnego okresu zatrudnienia w (...)S.A. od 01 sierpnia 1974 r. do 31 grudnia 1998 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. G. (1) wniósł o jej zmianę w całości poprzez przyznanie prawa do emerytury od 04 kwietnia 2014 r. Dowodził, iż corocznie w okresie wakacji i ferii zimowych pracował w gospodarstwie rolnym ojca oraz, że w ramach pracowniczego stosunku pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace

przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych (urządzenia stacyjne, maszyny elektryczne wirujące, transformatory i rozdzielnie).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. G. (1), ur. (...) niespornie udokumentował łącznie 24 lata, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych. Według ustaleń zaskarżonej decyzji nie udowodnił żadnego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W okresie od czerwca 1969 r. do sierpnia 1974 r. wnioskodawca był uczniem Technikum (...)we W..

(n i e s p o r n e)

Ojciec wnioskodawcy W. G. (2) był właścicielem nieruchomości rolnej o powierzchni 0,3011 ha położonej na terenie obrębu G. od 06 listopada 1968 r. do 29 grudnia 1989 r. Z kolei jego babcia M. K. była właścicielką nieruchomości rolnej o powierzchni 0,51 ha położonej na terenie obrębu G. od 16 czerwca 1967 r. do 05 listopada 1982 r.

d o w ó d: zaświadczenie, k. 9 akt emerytalnych.

Starszy o 2 lata od wnioskodawcy jego brat Z. w latach 1969 – 1974 był uczniem szkoły średniej a następnie był słuchaczem studium policealnego. W tym czasie, w gospodarstwie domowym ojca wnioskodawcy mieszkali młodszą od W. G. (1) o 2 lata jego siostra G. oraz młodszy o 8 lat brat Z.. Ojciec wnioskodawcy we wskazanym okresie prowadził działalność rzemieślniczą a jego matka była gospodynią domową. Matka wnioskodawcy była przyzwyczajona do roboty w gospodarstwie gdyż wychowała się na wsi.

Rodzice wnioskodawcy hodowali w prowadzonym gospodarstwie w dużych ilościach nutrie, świnię, kury i kaczki. Hodowlę tę sprawowała przede wszystkim niepracująca zawodowo matka wnioskodawcy. Pomagał jej w tym jego ojciec, przed podjęciem czynności rzemieślniczych, w godzinach przedpołudniowych oraz po południu, po powrocie do domu. W hodowli pomagała rodzicom także G.. W ramach hodowli nutrii należało codziennie umyć świeżą wodą klatki, w których były przechowywane zwierzęta oraz je nakarmić. W celu nakarmienia świń parowano w dwóch parnikach ziemniaki, które następnie mieszano z paszami.

W latach 1969 – 1974 M. K. i jej mąż zamieszkiwali z J. K. i jej rodziną, mężem Z. oraz dziećmi J. i W.. Wraz z nimi mieszkali także młodsi od J. K. dwaj bracia. Mąż M. K. i ich dwaj synowie pracowali zawodowo w Tartaku. J. i W. K. pracowali zawodowo.

d o w ó d: zeznania świadka J. K., e-protokół: 00:11:00 – 00:22:00,

wyjaśnienia ubezpieczonego, e-protokół: 00:42:00 – 00:50:00.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 8 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 10 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornymi były fakty wskazujące na to, że na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał 24 lata, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych. W dacie wydania zaskarżonej decyzji miał skończony wiek 60 lat oraz nie był członkiem OFE.

Sporną kwestią wymagając ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto wymagane co najmniej 25 lat pracy okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnił powyższych warunków bowiem według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał 24 lata, 3 miesiące i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie wykazał żadnego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie uznał wskazanego w niej okresu pracy w gospodarstwie rolnym oraz nie uznał za wykonywaną w szczególnych warunkach okresu jego zatrudnienia w (...)S.A w L. od 01 sierpnia 1974 r. do 31 grudnia 1998 r.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktowane jak okres składkowy, przypadające przed dniem 01 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W świetle zebranego w sprawie materiału zdaniem Sądu wnioskodawca nie wykonywał w spornym okresie, stale w wymiarze nie mniejszym niż 4 godziny na dobę, pracy w gospodarstwie rolnym. Zebrany w sprawie materiał wskazuje na to, że gospodarstwo ojca wnioskodawcy było niewielkie i sprowadzało się do hodowli inwentarza żywego. Prowadzenie hodowli wymagało przede wszystkim od stale pracującej w gospodarstwie matki wnioskodawcy, przy udziale jego ojca, nakarmienia zwierząt i utrzymania zajmowanych przez nie pomieszczeń w czystości. W tym celu codziennie parowano ziemniaki w dwóch parnikach i przygotowywano pasze dla świń. W ramach hodowli nutrii, poza ich nakarmieniem konieczne było mycie klatek. Te czynności stale wykonywali rodzice wnioskodawcy, zaś w czasie wakacji i ferii zimowych pomocy w tych pracach udzielali wnioskodawca i jego brat. Ze względu na wskazane wyżej okoliczności nie zachodziła zdaniem Sądu obiektywna potrzeba stałej pracy wnioskodawcy w gospodarstwie, szczególnie że był jeszcze jego brat, w wymiarze co najmniej 1/2 etatu. Brak jest także podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca pracował w gospodarstwie babci. M. K. zamieszkiwała z mężem, dwoma synami oraz rodziną J. K.. Miał zatem kto pracować na zaledwie 0,5 ha ziemi.

Zasadnie więc w przekonaniu Sądu organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym w okresie wakacji i ferii zimowych i z tego względu oparta na ustaleniu, że ubezpieczony nie posiada wymaganego na dzień 01 stycznia 1999 r. okresu składkowego i nieskładkowego odmowa przyznania emerytury jest uzasadniona.

Skoro zatem W. G. (1) nie spełnia przesłanki określonej art. 184 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach, bezprzedmiotowe są rozważania w zakresie udokumentowania wymaganego okresu wykonywania pracy

w szczególnych warunkach. Niezależnie bowiem od dokonanej w tym przedmiocie oceny, ze względu na brak wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, prawo do świadczenia ubezpieczonemu nie przysługuje.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.